

24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen (PB L 281, blz. 51), de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann (rapporteur), kamerpresident, J.-P. Puissochet en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: R. Grass, op 23 november 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 95/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen, is de Franse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *De Franse Republiek wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 299 van 16.10.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 23 november 2000

in zaak C-320/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek(¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 97/68/EG — Niet voor weg bestemde mobiele machines — Uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes)

(2001/C 79/05)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-320/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Nolin) tegen Franse Republiek (gemachtigden: K. Rispal-Bellanger en G. Taillandeur), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen, dat de Franse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 97/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1997 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake maatregelen tegen de uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes door inwendige verbrandingsmotoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines (PB 1998, L 59, blz. 1), althans die bepalingen niet ter kennis te brengen van de Commissie, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Derde kamer),

samengesteld als volgt: C. Gulmann (rapporteur), kamerpresident, J.-P. Puissochet en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: R. Grass, op 23 november 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 97/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1997 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake maatregelen tegen de uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes door inwendige verbrandingsmotoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines, is de Franse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *De Franse Republiek wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 299 van 16.10.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 30 november 2000

in zaak C-436/98 (verzoek van de Supreme Court om een prejudiciële beslissing): HMIL Ltd tegen Minister for Agriculture, Food and Forestry(¹)

(Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Bijzondere restituties bij uitvoer en steun voor de particuliere opslag van bepaalde soorten rundvlees)

(2001/C 79/06)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-436/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de Supreme Court (Ierland), in het aldaar aanhangige geding tussen HMIL Ltd en Minister for Agriculture, Food and Forestry, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EEG) nr. 1964/82 van de Commissie van 20 juli 1982 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toekenning van bijzondere restituties bij uitvoer van bepaalde soorten rundvlees zonder been (PB L 212, blz. 48), in de versie van verordening (EEG) nr. 3169/87 van de Commissie van 23 oktober 1987 tot wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 32/82, (EEG) nr. 1964/82 en (EEG) nr. 74/84 ten aanzien van het vervullen van de douaneformaliteiten bij uitvoer van bepaalde soorten rundvlees waarvoor bijzondere restituties worden toegekend (PB L 301, blz. 21), en van verordening (EEG) nr. 2675/88 van de Commissie van 29 augustus 1988 inzake de toekenning van een vooraf forfaitair vastgesteld

steunbedrag voor de particuliere opslag van hele geslachte dieren, halve geslachte dieren, achtervoeten en voorvoeten van volwassen mannelijke runderen (PB L 239, blz. 20), zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3252/88 van de Commissie van 21 oktober 1988 (PB L 289, blz. 52), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. La Pergola, president van de Vijfde kamer, L. Sevón (rapporteur), en D.A.O. Edward, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H.A. Rühl, op 30 november 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 1 van verordening (EEG) nr. 1964/82 van de Commissie van 20 juli 1982 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toekenning van bijzondere restituties bij uitvoer van bepaalde soorten rundvlees zonder been, in de versie van verordening (EEG) nr. 3169/87 van de Commissie van 23 oktober 1987 tot wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 32/82, (EEG) nr. 1964/82 en (EEG) nr. 74/84 ten aanzien van het vervullen van de douaneformaliteiten bij uitvoer van bepaalde soorten rundvlees waarvoor bijzondere restituties worden toegekend, moet aldus worden uitgelegd, dat elk stuk vlees afzonderlijk moet worden verpakt, ongeacht de maat, het gewicht of de aard van het stuk, en meer in het bijzonder ongeacht of het gaat om afvallen (scraps) of afsnijdsels (trimmings).
- 2) De artikelen 7 en 8 van deze verordening moeten aldus worden uitgelegd, dat de lidstaten het recht hadden afsnijdsels met een gewicht beneden een bepaalde grens, bijvoorbeeld 100 gram, van de bijzondere uitvoerrestituties uit te sluiten.
- 3) Artikel 4, lid 4, van verordening (EEG) nr. 2675/88 van de Commissie van 29 augustus 1988 inzake de toekenning van een vooraf forfaitair vastgesteld steunbedrag voor de particuliere opslag van hele geslachte dieren, halve geslachte dieren, achtervoeten en voorvoeten van volwassen mannelijke runderen, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3252/88 van de Commissie van 21 oktober 1988, moet aldus worden uitgelegd, dat afvallen die bij het versnijden en het uitbenen zijn verkregen, ongeacht hun gewicht, niet in aanmerking komen voor steun voor de particuliere opslag, ingevolge krachtens die verordening gesloten contracten.
- 4) Verordening nr. 1964/82, verordening (EEG) nr. 565/80 van de Raad van 4 maart 1980 betreffende de vooruitbetaling van de uitvoerrestituties voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 2026/83 van de Raad van 18 juli 1983, en verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer van landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3494/88 van de Commissie van 9 november 1988 en verordening (EEG) nr. 3993/88 van de Commissie van 21 december 1988, moeten aldus worden uitgelegd, dat de bevoegde instantie, wanneer zij vaststelt dat een aan het stelsel van verordening nr. 1964/82 onderworpen doos vlees bij deze regeling verboden elementen bevat, ongeacht of het gaat om in andere stukken opgerolde afsnijdsels, in andere stukken vlees opgerolde losse stukken vet of niet afzonderlijke verpakte stukken vlees, op grond van deze verordeningen mag beslissen dat voor de volledige inhoud van de doos geen aanspraak bestaat op bijzondere uitvoerrestituties, en mag overgaan tot verbeurdverklaring van de inzake het voorschot met betrekking tot die doos gestelde zekerheid, vermeerderd met 20 %.
- 5) Verordening nr. 2675/88, verordening (EEG) nr. 1091/80 van de Commissie van 2 mei 1980 houdende uitvoeringsbepalingen betreffende de toekenning van steun aan de particuliere opslag van rundvlees, en verordening nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1181/87 van de Commissie van 29 april 1987, moeten aldus worden uitgelegd, dat de bevoegde instantie, wanneer zij vaststelt dat een aan het stelsel van verordening nr. 2675/88 onderworpen doos vlees bij artikel 4, lid 4, van deze verordening verboden elementen bevat, zoals in andere stukken vlees opgerolde losse stukken vet, op grond van deze verordeningen mag beslissen dat voor de volledige inhoud van de doos geen aanspraak op steun voor de particuliere opslag bestaat, en mag overgaan tot verbeurdverklaring van de volledige inzake het voorschot met betrekking tot die doos gestelde zekerheid, vermeerderd met 20 %.
- 6) De communautaire verordeningen moeten aldus worden uitgelegd, dat wanneer controles van dozen vlees aanwijzingen aan het licht brengen dat het in bepaalde fabrieken een duurzame en welbewuste praktijk is de verordeningen nrs. 1964/82 en 2675/88 te overtreden, de bevoegde instantie de resultaten van deze controles mag extrapoleren naar de volledige productie in de betrokken fabrieken.
- 7) Wanneer steekproefsgewijze controles aanwijzingen aan het licht brengen van een duurzame en welbewuste praktijk, die erin bestaat bij artikel 4, lid 4, van verordening nr. 2675/88 verboden producten die niet voor het stelsel van de steun voor de particuliere opslag in aanmerking komen, op te slaan, mag de bevoegde instantie de steun voor de particuliere opslag weigeren, en overgaan tot de verbeurdverklaring van de volledige zekerheid, overeenkomstig artikel 5, lid 2, sub c, van verordening nr. 1091/80, voor alle producten waarnaar zij de resultaten van de controles heeft geëxtrapolerd.

(1) PB C 48 van 20.2.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 30 november 2000

in zaak C-422/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 97/51/EG)

(2001/C 79/07)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-422/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Schmidt en G. Bisogni) tegen Italiaanse